

Preek n.a.v.
Psalm 87
WAAR BENT U GEBOREN?
door

Ds. G. Broere

1961- 1968
predikant te
Dinteloord en Prinsenland

Waar bent U geboren?

Liturgie:

Votum en Groet
Psalm 84 : 1 en 2
Wet en Hoofdsom
Tien Geboden: 1 en 9
Gebed
Schriftlezing: Psalm 87 en
Handelingen 8 : 26-40
Psalm 87 alle verzen
Prediking-
Psalm 119 : 65
Dankgebed
Psalm 68 : 16 en 17
Zegen

Tekst:

"Deze is aldaar geboren"
Psalm 87 : 6c

Gemeente,

Op bijna elk in te vullen vragenformulier komt U de vraag tegen waar U geboren bent.

In vele gesprekken wordt dezelfde vraag gesteld. Vaak wordt het antwoord met een zekere trots gegeven. Ik ben daar en daar geboren. De geboorteplaats blijft altijd aanspreken, het wel en wee van die plaats blijft ons ter harte gaan.

Waar de Israëlieten geboren zijn? Deze hier en die elders. En toch geven ze heel dikwijls ten antwoord dat Jeruzalem hun geboorteplaats is. Want met deze stad, de hoofdstad voelt iedere Israëliet zich ten nauwste verbonden. Jeruzalem, het centrum van het land van Kanaän, het centrum van de wereld. Hoe dat mogelijk was? Wel, het centrale heiligdom, de enige ware tempel in het gehele land was daar gebouwd op de berg Sion. Sion kon dus betekenen de tempel, de tempelberg en de gehele stad. En

daar was iedere Israëliet meer dan eens in zijn leven geweest.

Vaak kwam hij er tenminste drie keer per jaar om de feesten mee te maken en de daden Gods te overdenken. Reeds als kleine jongen, een baby nog hadden de ouders hem daar gebracht en het vereiste in de wet van Mozes gedaan. Jeruzalem vervulde zo een heel belangrijke rol. Die had een zeer voorname plaats. Dit te meer omdat de Heere zelf Jeruzalem tot Zijn woonplaats had uitgekozen. Jeruzalem is de stad Gods. Daar woont de Heere tussen de cherubs in het heilige der heiligen. De ark gold als symbool van Zijn aanwezigheid. Daar. werden de offers geslacht als een welriekende reuk.

Geen wonder, dat de Israëlieten zeer intens met hun Jeruzalem meelevden. Het wel en wee van deze stad gaat hen zeer ter harte. In menige psalm wordt Jeruzalem bezongen, blijkt de liefde van de dichters en de zangers voor dit Sion. En toch is deze stad geen eeuwig leven beschoren. Dat is nog maar kort geleden weer duidelijk gebleken. Het was met Jeruzalem bijna gedaan geweest.

Bijna het was dooi: het oog van de naald gekropen. Niemand had er meer op gerekend, dat Jeruzalem de dans ontspringen zou. De voor het oog der mensen zo goed als onneembare stad was tot ieders verwondering bijna ingenomen. De koning van Assyrië had hiervoor gezorgd.

Ondanks de afkoopgoging van Juda's koning Hiskia had deze toch zijn veldtocht tegen Jeruzalem doorgezet en de stad van alle kanten ingesloten. Geen man kon er meer in of uit zonder de vijand in de armen te lopen. Voedsel- en watervoorzieningen waren in de knel gekomen. De Assyriër kon wachten. Hem ontbrak het aan niets. Hij had geduld en beidde zijn tijd met het ondermijnen van het moreel van de ingesloten Israëlieten. Ze moesten vooral niet denken, dat er andere en betere tijden zouden gaan komen, want de Assyriërs zijn vastbesloten niet eerder te vertrekken dan na de overgave of de inname van de stad. De belegerden zouden er goed aan doen het niet zover te laten komen. Hoe eerder ze zich overgaven hoe beter. Ze hoefden ook niet te rekenen op steun van eventuele bondgenoten. Ook daar had de vijand aan gedacht en zijn voorzorgsmaatregelen tegen genomen. Er bleef Jeruzalem geen enkele hoop, het wordt de stad en haar koning bijzonder moeilijk gemaakt het vertrouwen niet te verliezen. Alles lijkt tegen hen te zijn, Geef U over, dat is maar het beste. Hoe vaak wordt dit door Gods vijanden niet herhaald. U hebt het met uw geloof, met uw God ook niet ver gebracht. "Waar is God op Wien gij bouwde en aan Wien gij uw zaak vertrouwde? "

Ook van God heeft Israël volgens de Assyriër geen heil te verwachten. De Heere kan hem evenmin weerstaan als de goden van de andere volken dat hebben gekund. Die zijn ondanks hun geloof en vertrouwen ook verslagen en vernederd. Dat kan Israël worden bespaard, maar dan moet het niet langer talmen, anders gaat het met hen dezelfde weg op.

Gods vijand is listig. Hij ondermijnt het vertrouwen en weet dan te zullen winnen. Is Satan zo ook niet altijd bezig om te zoeken wie hij zou kunnen verslinden? 'De vijand heeft zijn regels, zijn plannen, gaat weloverwogen te werk. Er kan hem niets gebeuren, hij laat niets aan het toeval over. Hij is gereed voor elke krachtmeting en weet zich sterk. En wat misschien wel het aller-gevaarlijkste is: hij schijnt nog gelijk te hebben ook. Het spreekt ons aan, het *is* allemaal zo logisch. Er is geen speld tussen te krijgen. Ook dit is niet uit de tijd, verouderd en overwonnen. Er is zoveel wat logisch klinkt, wat met een keur van argumenten te staven schijnt. Denk maar aan de "God ..is – dood - theologie", aan het horizontalisme, aan de secularisatie (zie de open brief). Velen aarzelen en geven zich gewonnen, zijn bereid de wapens *in* te leveren en te capituleren. "

"Durft gij bestaan te twisten met Mijn macht?" Die God, Die in de hemel woont zal lachen, de Heere zal hen bespotten! Toen koning en volk geen uitkomst meer zagen, toen is de Heere gekomen. In grote smart heeft Hiskia zich tot de Heere gewend en heeft hij alle noden de Heere bekend gemaakt. En is dat nu niet de enige weg ? Ja, het *is* groot als een mens die weg mag kennen en betreden, als hij zich tot de Heere mag wenden. En dat is ook de weg, die de Heere zelf heeft opengehouden. Hij zegt niet tot het zaad van Jacob dat het Hem maar tevergeefs moet aanroepen. Wie Hem aanroept in de nood, vindt Zijn gunst oneindig groot. De Heere heeft Zijn antwoord klaar. Hij laat Zijn biddend volk niet beschaamd uitkomen. Dan komt de Heere op voor Zijn eer. In de nacht als behoudens een enkele soldaat op wacht de stad is ingeslapen, zendt de Heere Zijn engel door het legerkamp buiten de poort en de volgende morgen moet de Assyriër zijn verliezen gaan tellen.

Zonder de hand van enig mens zijn in één nacht 185.000 vijanden gedood en moet de Assyrische koning beschaamd terugkeren naar zijn land. Dan is het ineens met zijn grootheid gedaan. Onze psalm zingt daarvan. Het is een blijde psalm. De dichter brengt de blijdschap onder woorden, die bezit heeft genomen van het gehele volk. De Heere heeft zich over Zijn volk ontfermd. Israël had dat geenszins verdiend, integendeel het zou naar recht

geweest zijn als de Heere had gestraft. Wie denkt niet aan de regering van Hiskia's vader, de goddeloze koning Achaz? En nochtans bleek Gods genade zo groot en rijk. Daarom zingt het koor der zangers voor en zingen allen in de tempel het na "Dat zijn heerlijke dingen". Er wordt geroemd in de heerlijkheid Gods, die het geloofsvertrouwen niet beschaamde.

Tegelijk ziet men echter ook de betrekkelijkheid van al het aardse. Nog is Jeruzalem gespaard, maar voor hoelang? Het aardse houdt geen stand. Alles wisselt en verandert. De wereldsteden vergaan. Damascus, Ninevé, Babel, Jeruzalem. Elk op zijn beurt wordt veroverd en *in* een puinhoop veranderd. Wel worden sommigen na jaren weer herbouwd, maar voor hoelang? Niet één zal blijven Wat mensenhand maakt, wordt ook door mensenhand omgebracht.

Wat een mens overlaat is niet meer dan de chaos. Zo grijpt de dichter in het woord van de tekst verder dan het aardse Jeruzalem. Als hij uitroept "Deze is aldaar geboren" dan heeft hij daarmee een andere stad op het oog, een beter Sion. En onwillekeurig komt ons het woord van de apostel te binnen. "Wij hebben hier geen blijvende stad, maar zoeken de toekomstige". En nu krijgt de vraag geuit aan het begin van de preek te meer klem "Waar bent U geboren?" Want nu spreekt ons de dichter over de blijvende stad, de stad Gods waarover wij zulke rijke dingen geschreven vinden in ons laatste bijbel boek, Het hemelse Sion met Zijn straten van goud en Zijn poorten van paalen. En over deze Godsstad worden ons heerlijke dingen verteld.

De bouwmeester van deze stad was de Heere zelf. En wat de Heere maakt, is altijd goed. Daar ontbreekt niet het minste aan. Zo is het nu ook met Sion gesteld. Het aardse Jeruzalem is daarvan slechts een zwakke afschaduw. Gods Sion kan de tijden verduren. Het is zo hecht, dat het de eeuwen kan verduren! Het blijft eeuwig bestaan. Lees ik even voor het aardse Sion de kerk met een kleine k, dan voor het door God gebouwde Sion de Kerk met een hoofdletter K. Gaat Uw begeerte naar dat Sion al uit? Hebt U de vaste grond gevonden, waarin Uw anker eeuwig hecht?

Heerlijke dingen worden ons over deze stad verteld. Het gaat vooral om het fundament. De stad Gods is gefundeerd in de berg (de rots) Sion. Zo heeft God Zijn stad gemaakt, dat ze met het bergplateau één geheel vormt. De Heere heeft kosten noch moeite gespaard zijn stad zo te bouwen, dat ze onwrikbaar vast staat. In de rotsen verankeren is geen gemakkelijk karwei. Maar de Heere heeft zich door het weerbarstige materiaal niet laten weerhouden. Hij heeft Zijn werk goed gedaan" Als met de schepping zag

de Heere wat Hij gemaakt had en ziet en het was zeer goed. Nu mogen de stormen komen en pogen het bouwwerk Gods van zijn fundamenten los te wrikken, het zal mislukken. De waterstromen mogen komen en pogen de fundering aan te tasten, ook dat zal niet gelukken. De stad is met de berg vergroeid en aaneengesmeed. Onaantastbaar ligt de stad op de hoogte van Sion. Kunstenaar en bouwmeester God draagt de zorg, dat deze stad niet vergaat. Naar Zijn gemaakt bestek zal het tot in alle eeuwigheid verrijzen.

Deze stad Gods valt niet te bestormen. Zij is op de hoogte gebouwd en daardoor voor de vijand onbereikbaar. Slechts één weg geeft toegang tot haar. Wie die weg niet gaat, zal er nooit inkomen. Duidelijk kan zijn, dat met de rots niemand anders bedoeld is dan de Heere Jezus Christus. Op Hem heeft God Zijn Kerk gefundeerd en Hij is de enige weg tot die stad. Zonder Hem is deze stad ontoegankelijk. Buiten Hem om trachten binnen te komen is onbegonnen werk. Wie van elders inklimt is een dief en moordenaar! En heeft Christus niet zelf gezegd: "Ik ben de weg de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij!" Buiten Christus is geen leven, maar een eeuwig ziels verderf.

Dus zullen in deze stad slechts binnenkomen zij, die van genade leerden leven. Wij allen hebben de Heere Jezus Christus nodig. U kunt Hem niet missen, geen dag, geen uur, geen minuut. *Daar*, betekent dus de stad Gods, het nieuwe Jeruzalem als een bruid voor haar man versierd. Laat ons bidden en worstelen om de genade in dat Sion geboren te worden. Want ook daarover spreekt ons de tekst. Van nature staan we daar allen buiten. En dan te weten, dat daar eens onze plaats is geweest. Uit deze stad zijn we door' onze eigen schuld uitgebannen.

Het paradijs werd afgegrendeld en bewaakt door een cherub met een vlammen zwaard: Het was voorgoed verloren, voor altijd buiten gesloten. Deze wetenschap moet ons aanklagen.

Wij hebben verloren door eigen schuld. Wij zijn het niet waard, dat God in eindeloze goedheid zorgt voor een vaste woonplaats voor al Zijn volle.

Dat deze stad er is, is enkel genade. Maar nu komt het er ook op aan om daar geboren te zijn. Dat het mogelijk is kan duidelijk blijken in onze tekst. De Heere laat de dichter er profetisch tot ons over spreken, Maar hoe zullen buitenstaanders daarvan erfgenamen worden? Door genade. Geboren worden is tot leven komen. U wilt opmerken, maar dat zijn we toch allemaal! Ja, wij zijn geboren, maar om te sterven. Niet dat de Heere dit zou hebben gewild of zou hebben bedoeld. Wij hebben het er naar gemaakt. De dood is de bezoldiging der zonde. Wat de Heere bedoelt

is het Leven. Wij *leven*, nochtans zijn wij dood in onze zonden en misdaden. Dan hebben we ook geen toekomst. Neen zonder bekering is de ondergang ons deel, worden we tot verwoesting. Dat kan het benauwd maken, zo benauwd, dat we nergens hulp of uitkomst zien. Maar juist dan spreekt het sterkst dat Sion er is. U mag vluchten tot Hem, die deze stad heeft gebouwd en er zelf in woont. Dat huis is groot en het moet er vol worden. Daar is ook plaats voor U. Dat vraagt geboorte, een nieuwe geboorte, de wedergeboorte, niet uit vergankelijk zaad, maar uit water en Geest. Deze geboorte is het eenzijdig werk Gods.

Dat mag ons niet passief maken, ons verleiden tot lijdelijk afwachten. Neen de Heere wil erom gebeden zijn. Wendt U naar Hem alle gij einden der aarde en wordt behouden. De Heere doet geboren worden daar allen, die het van Hem hebben leren vragen. Ja, wij mogen komen, moede, arm en naakt, tot de God die zalig maakt. Die de armen kleedt en voedt, die de zondaar leven doet ..

Die stad mag nu nog klein zijn en onaanzienlijk, het geboortecijfer mag laag liggen. Geen nood, eens zal die stad vol zijn en alle woningen bezet. Dan zal er niet één worden gemist. God kent de Zijnen en Hij roept hen allen. Nu mag het onaantrekkelijk lijken daar geboren te zijn. Eens zal de Heere daarvoor alle eer en dankzegging ontvangen tot in alle eeuwigheid. Het behoeft niet te ontmoedigen als er slechts weinigen zijn. Want heeft de Heere niet zelf gezegd "Al waren het er maar twee uit een stad en één uit een dorp", toch zal het eens te samen vormen een schare die niemand tellen kan, zoveel als de sterren des hemels en als de zandkorrels aan het strand van de zee. God zorgt voor Zijn stad. Niet één zal er worden gemist, ze zullen er allen zijn, de kleinen en de groten.

Dan zullen er zijn, die ik er niet had verwacht. Er zullen er niet zijn, die ik er wel had verwacht. Het grootste wonder zal zijn, .dat ik er zijn mag. "Door U, door U alleen om het eeuwig welbehagen". En zo lees ik dan weer in de tekst, dat de Heere allen die daar geboren zijn opschrijft. Zij zijn ingeschreven, ze zijn de burgers van die stad, ze horen daar thuis. Daar is hun plaats bereid door Christus. Zijn bloed der verzoening reinigt van alle zonde "Al waren Uw zonden als scharlaken, Ik zal ze wit maken als sneeuw, als waren ze rood als karmozijn, Ik zal ze maken als witte wol." Ja, bij de Heere ligt het eeuwig vast. Onwankelbaar en onwrikbaar. Het zal er om gaan tot deze stad te behoren, daar geboren te zijn. Lezer, de middelen welke de Heere daarvoor gebruikt zijn U toch zeker bekend? Het

aardse Sion is slechts voorportaal. Hier schenkt ons de Heere Zijn Woord en Zijn Geest. Hier is de bediening van de sacramenten een heen wijzing, een teken en zegel! De verkondiging des Woords is het uitstrooien van het zaad in de akker. Is de akker van Uw hart reeds bereid om het zaad te ontvangen? Gods zaad is goed, maar ons hart is verkeerd gericht. Wat zijn we elk ogenblik in nood.

Wat een rijkdom en genade daar geboren te mogen zijn. Hoe juist de dichter van het heil voor Hem bereid. Het kan ons tot jaloersheid verwekken. "Neem de wereld, geef mij Jezus". De wereld gaat voorbij met al haar begeerlijkheid. Als U de tegenwoordige wereld blijft vasthouden, zult U met deze wereld ten onder gaan.

Nu rijst de vraag, wie daar dan wel geboren is. Het antwoord op deze vraag staat in Psalm 87 te lezen. 'Het heeft de Israëlieten wel wat moeite gekost om tot de erkenning te komen, dat dit niet het uitsluitend recht was voor hen bestemd. Lang hebben ze in de veronderstelling geleefd, dat deze stad Sion alleen door de Israëlieten zou worden bevolkt. Ze hebben moeten ontdekken, dat kinderen des verbonds werden buitengesloten en dat heidenen hen. voorgingen. De kinderen des koninkrijks werden buiten geworpen Iets hiervan wordt ons duidelijk in de psalm. Wie worden daar allemaal genoemd? Voorop Rahab. Hiermee wordt bedoeld Egypte. Zelfs voor Egyptenaars is er plaats .in de stad Gods. Is dat geen onbegrijpelijk wonder van genade! Had het volk des verbonds soms niet ruim 400 jaar verdrukking en slavernij ondervonden van Farao en zijn helpers.

Had Egypte niet geweigerd de Israëlieten op Gods bevel te laten gaan. Had Farao niet gespot met de God van Israël, de Heere die aan Zijn erfvolk dacht? Egypte had zijn trekken thuis gekregen. De straf was vreselijk geweest. En deze vijand van het volk tot vandaag toe, wordt geteld onder de burgers van het Sion God.

Ook onder deze haters van de Heere zal plaats komen voor de Messias van Israël. Ook van de oevers van de Nijl zullen de lofliederen worden gehoord. Ook daar zal de danktoon worden gehoord: "Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed uit alle volkeren, talen en naties. Gij zijt waardig te ontvangen de lof ,de eer en dankzegging tot in der eeuwigheid". Israëls oude tegenstander in het geestelijk Israël ingelijfd. Wie had dat ooit kunnen denken? Is dat geen duidelijk bewijs van Gods genade, van de schuldvergeving ?

In Christus worden zij, die verre zijn nabij geroepen: Zo uit Egypte, evenzo uit Babel.

Een nieuwe vijand van Israël wordt ter sprake gebracht. Een vijand, die niet langer meer op zich zal laten wachten. Reeds heeft een gezantschap Jeruzalem bezocht en heeft Hiskia hen al zijn schatten laten zien. Dat Babel zal over enige tijd eerst de wereldmacht van Assyrië onderwerpen en daarna in Zuid-Westelijke richting doorstoten om Jeruzalem met de grond gelijk te maken. Babel zal het vonnis over Jeruzalem ten uitvoer leggen. Het aards Jeruzalem zal door zijn hand worden omgebracht: In goddeloosheid rijp geworden voor het oordeel zal het echter Babel vergaan als Ninevè en alle andere door haar verwoeste steden. En toch ook uit deze tegenstander zal God zich een uitverkoren volk vergaderen ten eeuwige leven om Zijn deugden te roemen hemelhoog. Ook deze vijand zal de Heere te sterk blijken te zijn. Ook hen zal genade geschonken worden, ook voor hen zal er uitkomst blijken te zijn Satan zal knarsetandend moeten toezien hoe de Heere ook hier zal vergaderen Zijn kinderen. Satan zal het niet kunnen keren, want zijn dagen zijn geteld. Hij is gebonden en met hem allen, die hem hebben gediend. Rahab, Babel en de Filistijn, een vijand als de beide anderen. Een aartsvijand, die als naaste buur het. het volk Israël wel bijzonder moeilijk heeft gemaakt.

Ook gereed om het Verbondsvolk uit te roeien van de aarde. Ook in opstand tegen den Heere en Zijn Gezalfde. En nochtans ook daar zal de ruiter op het witte paard Zijn overwinning behalen. Ook daar verwerft Hij Zijn buit. "Vreest 's Heeren macht en dient Zijn majesteit!" De Heere houdt geen halt aan de grenzen van Filistea. Hij trekt voort. Zijn huis moet vol worden. Daarom zal Hij ook uit hen doen binnen gaan in Zijn huis niet met handen gemaakt.

Een aparte plaats is toegekend aan Tyrus, de grote handelsstad ten Noorden van het land van Kanaän. In die dagen ook bekend om zijn goddeloosheid. Hier werd de uitvinding gedaan van de afgoderij van Baäls en Astartes, van hieruit o.a door de vrouw van koning Achab geïmporteerd in Israël. Dit centrum van afgoderij heeft zeker recht op het oordeel, en alle recht op ontferming verbeurd. Nochtans ook in deze stad zal de Heere Zijn genade groot maken. Onder de bewoners van de Godsstad zullen zich ook Tyriërs bevinden. Ook zij zullen worden geteld en worden geboren in Sion. Tenslotte worden de Moren niet vergeten. Hier ontdekken we het verband met de tweede Schriftlezing uit Handelingen 8. Was de kamerling niet zo'n Moor uit het verre Ethiopië gekomen om de levende God te zoeken? Toen reeds zo kort na de uitstorting van de Heilige Geest was het

Evangelie, de blijde boodschap zijn loop begonnen en was wat de dichter van onze psalm profetisch zong aan vervulling toe. Waarom de Moren met name genoemd? Wel, behoorden zij niet tot de gevloekte? Had Noach in zijn zoon Cham niet alle Chammieten moeten vloeken? En nochtans heeft de Heere ook daar de Zijnen. Door de vloek heen, door het oordeel heen is daar genade voor de grootste der zondaren.

En deze allen tezamen met het ware Israël zullen de stad Sion eens bevolken. Daar zal geen oorlog meer zijn, geen rouw of gekrijt, daar zal geen babylonische spraakverwarring meer gevonden worden, daar zal geen vloek meer zijn of oordeel. Daar zullen zij allen één zijn voor de troon en voor het Lam. Daar zal God alle tranen van de ogen afwissen. Een eeuwige vrede en vreugde!

Maar let wel, niet allen. Niet geheel Egypte en ook niet geheel Israël. Dat geeft te denken. Wie zullen er dan zijn? Zij, die er geboren zijn. Zij, die gebogen onder de schuld tot den Heere zijn gevlucht, zich hebben bekeerd en leerden vragen om een nieuw hart. Met hun oude hart dienden zij de zonde en waren zij geneigd tot het kwade. Hun oude hart trok naar Satan. Zij leerden ontdekken de grootheid van de ongerechtigheid en leerden zoeken en vragen naar het heil in Christus. Wie de Heere niet zocht, wie zich tot Hem niet wendde, wie Hem niet nodig had komt om!

Met deze ernst hebben wij allen te maken. En, wat is ons antwoord op dit Woord Gods? Hier keert nogmaals de vraag terug geschreven boven deze preek "Waar bent U geboren?" En toch mag het aan ieder verkondigd worden, dat de deur van deze stad Gods nog open staat. Heeft Christus niet de weg gebaand en de poort opengemaakt?

Er is genade voor U. Luistert toch goed voor de grootste aller zondaren is er barmhartigheid en genade. Nooit zult U de Heere iets kunnen verwijten. Dan denk ik aan de uitspraak van die oudvader, die zo scherp opmerkte: "Nog nooit heeft de zonde iemand uit de hemel gehouden, maar wel het ongeloof". Daarom vermanen wij een ieder met de woorden van de psalmist: "Verhard U niet, geloof Zijn genade. Laat U leiden". De Heere heeft alles gedaan om Uwentwille. Ik wijs U weer op Sion. Daar staat een kruis geplant. Het is het kruis van de Heere Jezus Christus. Dit deed Hij voor U en wat doet U nu voor Hem? Aan het eind van de tekst staat het woordje sela. Bij de bijbellezing hebben we dat niet gelezen. Toch is het van belang nu te vragen naar de bedoeling van dat woordje.

Wel, dat woordje betekent eigenlijk bis, zoals wij achter de regel, die twee keer gezongen moet worden het tussen haakjes zetten (bis). De dichter zegt

daarmee, dat dit tekstwoord zo belangrijk is, dat het nog eens moet worden herhaald. Deze en die is daar geboren en ter onderstreping ... deze is daar geboren. Dat is niet mis te verstaan. Lees er vooral niet overheen. Alleen in Sion geboren is behouden! Dan staan daar de blijde zangers met de speellieden gereed en klinkt het na: Daar geboren. Lezer, bent U dat? Haast U om Uws levens wil. Het kan spoedig te laat zijn. Eens zullen er velen aan de deur kloppen en smeken: "Heere, 'Heere, doe ons open" Maar dan zal het antwoord luiden: "Gaat weg, Ik heb U nooit gekend". Eens wordt die deur voor eeuwig gesloten. Daarbuiten zal weinig zijn en knersing der tanden. Daarbinnen eeuwige vrede en vreugde. Deze is aldaar geboren. En U, waar bent U geboren?"

Een keer geborenvoor eeuwig verloren,
Twee keer geboren..... voor eeuwig behouden.

Nog is er blijdschap in de hemel onder de engelen Gods over één zondaar, die zich bekeert meer dan over negen en negentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node hebben. Nog staat de Middelaar voor het aangezicht Gods en pleit voor U. Haast U dan, kom doe het nu.

Hoe wonderbaar is Uw getuigenis!
Dies zal mijn ziel dat ook getrouw bewaren.
Want d'oop'ning van Uw woorden zal gewis,
Gelijk het licht, het donker op doen klaren;
Zij geeft verstand aan slechten, wien 't gemis
van. zulk een glans een eeuw'gen nacht zou baren.

Amen

